

M. T. R. COLLEGE, SURAT

Manuscripts Library

No. ^{Ref.}
_{Des.}

746

१२१

Title: *Mangalagauri*
Vola

117

मंगलागौरीव्रतम्

721

मंगलागौरीव्रतम्	Title
श्रीमद्भारविशुद्धा	Author
मुराणा	Editor
	Year, Vois.
	Publisher
721	Remarks

Handwritten text on a piece of paper, possibly a letter or document, with a vertical line on the left side. The text is mostly illegible due to blurring and fading, but some words are visible, including "13" and "14".

मं. गो. री. वं

१

श्रीगणेशायनमः अथश्रावणभोगवा पुमदीं गारावत
महाराष्ट्रप्रासिद्धं नमस्तुभ्यः ब्रह्मसूतमहाबुद्धिदवि
द्याविशारद दीर्घायुः श्रीपदं नृणां व्रतं शुद्धं कविहो
स्तुतुं शेषेन काव्यामहाभागा श्रवणं तु संप्रयान्तरा
ममंगळो गारासंज्ञा तु शिवोक्तं शिवया श्रुतं
तद्वावक्ष्यामिदं पद्यैः श्रीसायुगुप्तस्य सूर्य पार्व
देवदेवमहादेवव्रतं सोभायकारकं वदमद
पतीप्रीत्यपुत्रपात्राभिरुद्धये शिवं शण्डदेवि
प्रवक्ष्यामि नववध्वाः शुभप्रदं मंगळो गारा
संज्ञं च व्रतं प्रत्ययकारकं नभस्यैव भवेत्सूक्त्य
भोगवाराः शुभावहाः ५ तत्र देव्या गणेशः

रामः
१

श्रीगणेशाय नमः

मंगलागो नमो देवेन संयुतां सवर्णनिमिताभृतिपूजयेदु
 एवार्केः १५ धातुशः पुष्यसंभारे नानाफळममवि
 तेः कदलीसंभारचितैर्मंठपं भुविस्त्वरंगा
 मयेनोपातिस्तु वस्त्रराजविराजत पंचरंगक
 तेशुद्धमंडले भद्रसंज्ञके वस्त्रादिमंडले यु
 क्तः पूजिते च मनोहर एषदवापदायुक्तां सु
 धुम्यारुणपयेत्ततः १६ हरिद्राचूर्णचित्तां द
 षदवापलां चित्तां सोमग्यद्रुयसंज्ञानिया
 निस्युः स्तत्रवाचयेत् १० ११ पंथुग्मानिदया
 निषादशचफलनिच यक्कान्मानितथादीपः

राम.

मादकापुपलडुकाः १२ याभ्यश्चपातियुक्ताभ्यो मात्रा
 युक्ताभ्यएव च पूजयित्वा भोजयित्वा वस्त्ररासरा
 लथा १२ कथोश्चत्वा कचित्तेन बधूटीवरकेन तु
 पश्चाद्भुजितनेरैकेनैव द्यमोनसंयुते १३ नववध्वा
 प्रकर्तव्यं वर्षाणां पंचकं मुदा शक्त्या सावप्रकर्तव्यं
 वध्वावपचमादि के १४ नवयं मन्मयं रक्तं घटमा
 नीयसादरं लघुकैः पूजितं रक्तवस्त्रणा द्वाद्यातं शुभं
 फलेः पादोदिव ३ दद्यान्मात्रे चित्तं घटं मंगलागौरिकां
 दवीं हेरंबं ६ एणशिवेन च १५ प्रीयतां नो मदा तुष्टा
 दद्यात्स्तुतमवादि कं ३ एनववधूयातु कुरुते श्रावण
 तं १७ पंचमाद्यचधीसासुत्रे पंचावितशुभा दी

मं. ग. री.

२

चोमुविपुलाभायंयपुष्टेयैयसंज्ञितं १८ सायुगोशमा
 युमतं च प्राप्नुयान्नात्रेसंशयः श्रीपार्व० श्रीमदानंदय
 लोशकनंदं चैवितं व्रतं १९ मंगलागात्रिसंज्ञं चकयं ज्ञातं
 महामते एतदाख्या हिमदुमेज्ञातं कोत्तदं लं महत् २०
 महा० शृणुदविषवक्ष्यामिमथैदं कथितं कलं कथि
 दासीन्महादेवी द्वाविडेद्विजसत्तमः २१ विष्टशमे
 ति विख्यातो वेद वेदांगपारंगः तस्य पत्नी गुणवती
 नाम्नाशीलवती शुभा २२ पुत्रीर्थं च गणेशस्य मुक्तिं
 चक्रसंदादिता गणेशोपि प्रसन्ना भूतुवाच मधुर
 क्वक्षः २३ गुणवती ह्ययामच पूजनं च कृतं शुभं
 तेनाहं वदं रियाव - एवमप्युव्रतं २४ गुणवती
 पुत्रोदये च मद्वगुणश्च सहसं लया सुंदरं वापु

गम.
 ३

पापतमावयाः प्रीतिदं गुप्तं २५ गणेश० मममाग्रच
 तवक्ष्यामि तस्य कं पलमुत्तमं ममाभ्युपताभ्यां तस्य
 पायं विदे गुप्तं २६ नक्षयम्वगह भाग पुत्रोत्तमाविता सु
 मा इत्युक्तं नंदधर्माथवां वयं मुत्तमं २७ दत्तं पुत्रगण
 शनकषयामाससंवतः भक्तो नस्यास्तदा क्लानं गहाक
 ध्यायनामिकं नः २८ गणेशस्यात्तमात्रे श्रुतं उति
 च वदं नमः २९ सासं ग्राह्यव प्रामो ववरुध्यमज्ञातं
 ३० एकं गवां प्रकं दृष्ट्वा पुनः पुनरपि द्विजः ३१ ग्राह्ये वा
 पला न्याशुदद शनकमवच ३२ तदा सो विष्टगजं न
 प्राप्तः पाउशवापि की भविता पुत्रस्युत्तं भीता वि
 प्रागनमद ३३ भायीय फलमादिश्य प्रसूयय
 लमुत्तमं तेनेव दं नय गन भायी स्या न वमारि

मं. ला. गी.

कः ३३ शुभचंद्रबलेन प्रतुशबल गृहगन्त अ
तसास्तुष्टिस्ततो सुखचंद्रमुसैतदा ३३ आतकमोदि
कंवेकनोमवास्माकगेहिजः गणशदत्तस्यनभुमु
दपुत्रलातनात् ३४ मातुलास्याचनस्त्ववशिववेमति
विश्रुतः वकारउत्सवंतस्य भागिनेयस्य सर्वदा ३५ वे
डापनयनंचक्रेपितातस्यमहात्मनः वदानध्यापयामा
मविवाहाचशिशुहिजा ३६ वकारयनेविधिनामा
त्राचवनिवारितः गणशानविभादनः शिशुषादशवा
धिकः ३७ कथाविवाह्यतामेतिवचायेकुरुमोदिता
तयोश्चितययोस्त्वमस्मिन्कालेवनारदः ३८ ओ
गत्वाशिशुमादायलक्षणानिपरीक्ष्यच षोडशमा

राजः

सभायं पुत्रस्याग्रमहन्तः ३९ लघुत्वावातकोधुना
मापाद्यप्राच्यतेविप्रकार्येमाचवि
धामनः ४० प्रीतिर्नकार्यविप्रदंविवाहंकुरुपेकथंम
चादृशाद्यवर्षाणि व्यतीतानि शिशुस्तः ४१ प्राप्तवा
इशमवर्षनिधनंचसमीपतः सर्पदंशोभवस्मान्
शिशुः सत्यशृणुष्वमे ४२ पातिव्रसाद्यमस्तुजाता
पत्यशिशुस्तया मानुजनसहाय्यश्च शिशुस्तवचना
न्मम ४३ काशीगुंतिवाक्यमंगलाध्यानपस्य
रः वाराणस्याविनाथचमंगलाविप्रताशनी ४४
गोरीदृष्ट्वाचैयिज्ञातु दीर्घायुपुनरुप्यति मंगलागो
विप्रजांचसुवाभ्यांप्रसहंतथा ४५ ननस्तचिपि
नंदधनतप्तपुणोभविष्यति इत्युक्तांतदेयविप्र

मं. ला. री.

५

६

देवर्षिर्निरुद्धस्तथा नोदं पतीवति प्याथमा ज्ञायित्वा
अनेत्रयोः नारदस्य वचः श्रुत्वा ह्येषां कसमाकु
लो ७ मातुलं सहितं तन प्रपयामास कशिका मातु
लो भाविनयश्चैतागत्वा च विहरतः ८ महापु
र्यावमेत्यात्मरुका काठप्रपञ्च्य च वसति चक्र. तु बीद्यो
नगरे वप न मुदः ९ तस्मिन् नरादिनराणां लोकानां
लस्य तस्य च आप्सीर्द्विवाहः कथाया तत्र वराहिकानां
रा. ५० वरश्च वरपक्षीयस्तत्वा च निकटं वसन् ए
कं तं वरश्चात्राच मातुलं तु यया निशिः ५१ चितया
महालवदना उवाच मधुरं वच उभाभ्यामत्र किं यातु
कुत्र वागम्यत धुना ५२ मातुलं नागिरयन सहित
काशी प्रातः पियौरुक्तः कवसातिवाक्रम ज्ञातागच्छा
वाग्रह्यहनिशं ५३ वरश्चात्र ० तस्मिन् मां प्रतं कार्यक

राम

५

१

ते व्यनिश्चितं मुदा पंगपकृतयस्माकं विरवश प्रीयते मय
दा ५४ मम भ्रातां विरूपसौ धनधान्यगुणान्विता रातु
पुत्रा वरद्वेष विवाहार्थं ममागम ५५ राजकन्या च विप्र
दग्धुधा कृपाय चरेत् चतुरागुणा संयुक्ता च न च नं वरयि
ष्यति ५६ यथा कथां चेद्देवाद्यो वरा नृदिमता सह ध
नो एवमदान्दृणां विवाहनास्ति नानृतं ५७ एतच्छास्त्र
प्रमायां च करुकायं वमवहि भागिन प्रस्तव्या दया
रात्रा च वाहिके विधा ५८ कृत्वा नन विधानं च प्रातः
म्यसु निश्चितं मातुलं युष्माकं धर्मकृत्यं च न यया
त्री मुदा वर विधाय नियतं कृत्यं प्रपणीय प्रगवा
इति श्रुत्वा च तं सर्वनीत्वा तं द्विज बालकं ६० निशी
थलग्न समय रातु तं कुरुमंडले तस्य मंत्रनिनादे

मं. ली. शी.

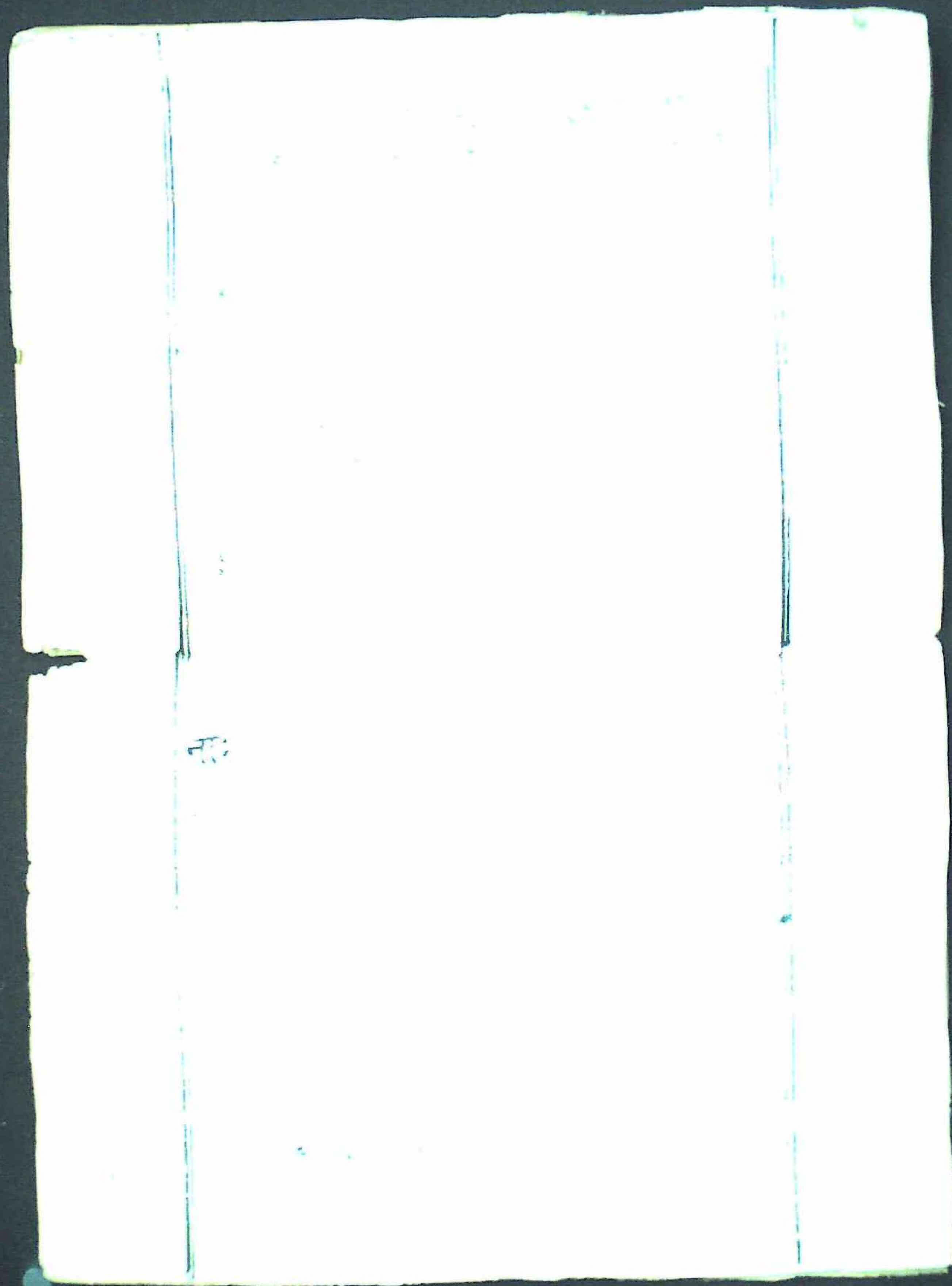
६

श्रविविवाहाभसमंत्रकः ५१ राजकन्याचचतुर्गलक्षणा
निषीक्ष्येव शुभद्वानेतराप्रियाभंगलावतनसगंधः
नीत्वावतगृहभुक्ष्वप्रार्थिकथौलुकान्दराकांम्य
पात्रेसमानीयेभुक्तवास्तवरात्रि ५२ पीत्वाचम्य
विधानेनमुससादित्वाकः तन्मूर्धभागकसप
आविरासीद्वयंकरः ५३ तद्वस्त्राभंगलागामेशरी
पूजनभाजन निक्षिप्यतंद्विजिह्वा तच्छादयित्वापि
धानक ५४ हारः सण्डकनकमुक्तारनसमानि
तः प्रातःकालेप्राविष्टेदं शुभायद्विजवाककः ५५
अभ्याद्विद्वद्वयं दम्यद्व्याश्रितप्रसादतः ५६
प्रातःविधिर्विधाय शुभातुकनसमागतः ५७ ग
तासमात्रकमुक्तैः कांशप्रितिसमाहितः प्रचो
क्षनीर्थमासाद्य कृत्वा तत्रापितेधिक ५८

रामः

वार्शप्रतिसमायातासधृतिवाविसंप्रवाः विश्वेशदशैर्नच
केद्विजिह्वपिसमागतः ५९ कालकपीशिशोपदलेगो
भक्षितुमर्चितः दद्यात्स्वहस्तघातनवारिताभुजगाधिपः
६० अश्रित्यतन्महज्जातमातुकस्थशिशोस्तदा दद्यात्
श्रवर्शेनंजातं विश्वेशस्य जगदुराः भंगलायाश्च गोया
चतीर्थान्यायतनानि च मारमात्रेण सर्वोपि भुक्त्वादा
नानि शर्तितः ६१ ययः स्वनगरं बाल मातुकनसमाग
तः पुनस्तथैव सार्तिचक्रद्विजकुमारकः ६२ विवाहो
यत्र जातो भून्नगरात्तकन्यका राजकन्यावसातत्र
कुमारद्विजबालकः ६३ विवाहितो शिशोचाधमंगल
गृध्रनरताः आनीतो गजपुत्रस्तं विरुपाक्षस्वबाहुकः
६४ कस्वजानुविरुपाक्षो प्रतापेद्विजवाककः
प्रातर्लकाः समायातीना न दशसमानिवाति

मं. रीवा.

ना ७६ विवाहमिति मितं तद्विद्वज्जगतास्तथा तथा
वध्वाथोपसोमनमतिनिराकृत ७७ राज्ञापित्राच
मात्राच प्रधानपुरुषस्तथा आसन्नवचनं चोक्तं
लाजा ७८ होमोत्रयनच ७९ कृतावमपपदिकामा
वास्त्यावराभवत् एवमेति निश्चयं कृत्वा मवेतु चव
लातदा ७९ कारागाराभिनिक्षिप्तास्तन्वाधनगता
नराः अन्नसत्रं समारब्धं सन्नेत्रेनार्थिनानाम
८० नानादेशसमायाता मार्गतश्चैव सुवर्तियताम्
वीचिनयेनैव भातुयित्वा वराधिनी ८१ तां व
लादि स्वयंदत्त्वा विषयं स्यादुतासती एवं व्रत
तया वक्तुं तन्ता विद्वज्जायको ८२ दृष्ट्वा च क
रणं चक्रं भाजनादितथा ददा प्रार्थयित्वा राज

राम.

कन्यातां वृत्तं शकुमाययो ८३ तया तच्च विनिश्चया
सुवर्गमन्ता तनिश्चितं ८४ अनेन मेव महा
थानि च तामंत्रपूजेकः ८५ ताविद्वा निप्रशस्ता
निवीटिका च गृहमम वत्तते कास्यपात्रचले
कान्भीक्षिताश्च मे ८६ प्रकाश्यतनुता नूतवे
मानुकेन विज्ञानमना राज्ञा वृत्तं चार्कं जातं कार
णं त्विदमुत्तमं ८७ ततसर्वे च यज्ञाते प्रता
पितमननतन् ८८ नम्रभातापथप्राक्तं राज्ञा च
मायस्तमः ८९ राज्ञा कन्या त्रस्ता दत्ता राज्यं
भाद्रं निवेदितं पुनर्विवाहमारुह्य विधिना
चतिपादिता तच्च मुक्तामहो जाच विद्वत्वा कया च

Handwritten text in the upper section of the page, consisting of several lines of script.

Handwritten text in the lower section of the page, continuing the script from the upper section.

सं. री. क. सक्तः गांवधूपपरिगृह्याद्यगतभोरणसंपुतः
 ८८ शची पूजनेमात्रेण मुक्तासागहमाययो
 शोचन्ते पितरो यत्र मृतोपं बाळका ध्रुवं ९०
 नारदोक्तमसत्यं च भवोदिति मुपास्मिता तौ
 मातुलसतो चोभावागत्य पितृपादयोः ९१
 वधूश्च वंदनं वक्रुरानंदं श्रुत्वा नित्यं आ
 शीर्षि रसिनं द्याथ मूर्ध्नि वाधाय सत्वरं ९२
 हर्षपुराणसंपुक्तादिज्ञानदेवानपूजयन्त
 नरदोप्यागतस्तत्र सर्वस्वशुभनाशनं ९३
 मंगलायाः प्रदासेन जातं स्तनोस्तवादिज्ञ

सं. री. क. वधूवराभ्यां पूजाच श्रावणे पंचवषिके ९४ नौमवारेषु
 कर्त्तव्या विधिना द्यापनेन च दीधोयुस्तस्तोसावी
 ९५ गणेशः सदृशो वरः ९५ इत्युक्ता प्रास्मिता नृकं सर्व
 च मुदिता भवन् इश्वरं पंचमं मंगलं गायो कुर्युर्न
 रवधूयताः ९६ ते च राज्ञ्यपुता सर्वपुत्रपौत्रधनेषु
 ता भुक्ता भोगांश्चाविपुलानं तेषां युज्यमानुयुः ९७
 दैव्याः प्रसादात् सर्वेषु सखिनश्च न संशयः ९८
 इति श्रीसावित्री नरपुराणे मंगलगोरीव्रतक
 थानकं संपूर्णम् श्रीस्तु ४५ एम. राम.

